

TSY Program

**TSY
Program**

ทำได้ ไม่เพิ่มภาระ
Thailand Safe Youth Program

หยุด !
“เด็กไทยตายน
บนท้องถนน”

กองป้องกันการบาดเจ็บ
กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

เด็กไทย เกิดน้อยลง ไม่เพียงเพิ่มจำนวนเด็กไทย แต่ควรลดความสูญเสียด้วย

10 ปี ที่ผ่านมา (2554 - 2563) มีเด็กและเยาวชนไทยอายุ 10 - 19 ปี

เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนมากกว่า 26,930 คน เฉลี่ยปีละ 2,693 คน

และ 5 ปี ที่ผ่านมา (2559 - 2563) มีเด็กและเยาวชนไทยอายุ 10 - 19 ปี บาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน

บาดเจ็บไม่สาหัส
(OPD)

1,459,383 คน
เฉลี่ยปีละ
291,877 คน/ปี

บาดเจ็บสาหัส
(IPD)

254,178 คน
เฉลี่ยปีละ
50,836 คน/ปี

ประมวลการ
มืออาชีวพิการดาวร

11,692 คน
เฉลี่ยปีละ
2,338 คน/ปี

หากไม่ยกระดับการแก้ไขปัญหาของเด็กและเยาวชนไทยเป็นวาระเร่งด่วนของชาติ ในอีก 10 ปี จากปัจจุบัน (2564 - 2573) เด็กและเยาวชนไทยจะมีโอกาสเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนเพิ่มขึ้นอีก 30,204 คน จากค่าประมาณการ แนวโน้มการเสียชีวิตของเด็กและเยาวชน แบบการวิเคราะห์อุบัติเหตุ (Time Series) มืออาชีวพิการถึง 23,385 คน และบาดเจ็บสาหัส 508,360 คน

เรามี 2 ทางเลือก ✓ ที่จะทำเพื่อเด็กไทย เพื่ออนาคตของชาติ

อยู่เหมือนเดิม
ปล่อยให้คนรุ่นใหม่
มาแก้ปัญหา
ที่คนรุ่นเราทิ้งไว้ให้

เริ่มที่รุ่นเรา

ช่วยกันคนละไม้คันละเมือง
ที่เป้าหมายเดียวกัน

TSY Program

ดีอย่างไร

TSY Program คือ รูปแบบกระบวนการแก้ไขปัญหาการเสียชีวิตและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนในระดับสถานศึกษา ระดับอำเภอ และระดับจังหวัด พัฒนา มาจากการศึกษาวิจัยและพัฒนาในพื้นที่นำร่อง โดยประยุกต์ใช้แนวคิด Swiss Cheese Model เปิดช่องว่างของปัญหาทั้งระดับนโยบาย ผู้กำหนดภาระ และมาตรการ การแก้ไข และการส่งเสริมการเรียนรู้ศักดิ์ศรีความปลอดภัย (Road Safety Mindset) เรียกว่า TSY Program ย่อมาจาก Thailand Safe Youth Program ประกอบด้วย 6 กระบวนการ ดังนี้

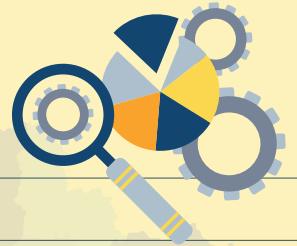

กระบวนการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาการเสียชีวิตและบาดเจ็บสำหรับเด็กและเยาวชน
ในระดับสถานศึกษา อำเภอ และจังหวัด TSY Program (Thailand Safe Youth Program)

กิจกรรมที่ 1

วิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์เสนอประเด็นสำคัญ (Data and Information)

ปัญหาการตাযินกลุ่มเด็กและเยาวชนภาพรวมของอำเภอ กังเชงปริมาล ได้แก่ จำนวนนักเรียนที่ขาดเรียนและเสียชีวิตจาก การเดินทางมาสถานศึกษา ยานพาหนะ การเมืองบุญญาตขับขี่ การสูบหมวนบุหรี่ และข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสอบสวน สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุทางถนน และจัดทำข้อเสนอต่อฝ่ายนโยบาย เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ผู้อำนวยการโรงเรียน/สถานศึกษา นายกเทศมนตรีในท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อนำไปสู่ การขับเคลื่อนในพื้นที่และติดตามประเมินผล

กิจกรรมที่ 2

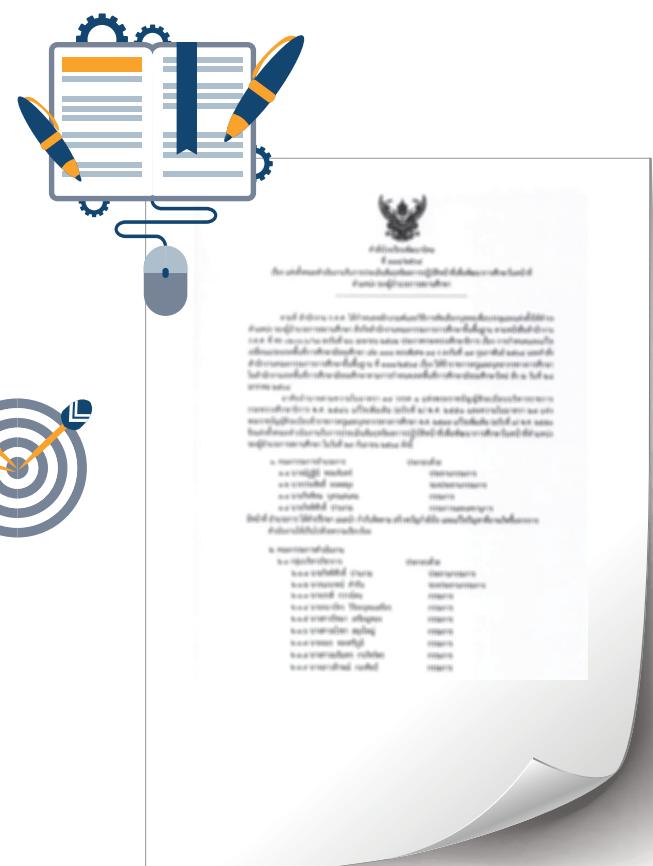
พัฒนานโยบายและการขับเคลื่อนกลไกการทำงาน (Policy advocacy)

ในระดับพื้นที่โดย ศปด.จังหวัด/อำเภอ/ท้องถิ่น นายกเทศมนตรีในท้องถิ่น ผู้อำนวยการโรงเรียน/สถานศึกษา คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับอำเภอ (พชอ.) เพื่อให้เกิดการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน เช่น คณะกรรมการด้านความปลอดภัย ทางถนนในสถานศึกษา คณะกรรมการในระดับอำเภอภายใต้ ศปด.อำเภอ และคณะกรรมการด้านความปลอดภัยทางถนน ในเด็กและเยาวชนภายใต้ ศปด.จังหวัด นำไปสู่กลไกการทำงานกำหนดเป้าหมาย แผนงาน บูรณาการสนับสนุนงบประมาณ จากแหล่งต่างๆ ในจังหวัด

- > ในระดับจังหวัด ศปด.จังหวัด (กลไกเดิม)
- > ในระดับอำเภอ ศปด.อำเภอ/พชอ. (กลไกเดิม)
- > ในระดับท้องถิ่น ศปด.อปท. (กลไกเดิม)

- > คณะกรรมการด้านความปลอดภัยทางถนน ในเด็กและเยาวชน ภายใต้ ศปด.จังหวัด
- > คณะกรรมการในระดับอำเภอภายใต้ ศปด.อำเภอ หรือคณะกรรมการ D-RTI
- > คณะกรรมการด้านความปลอดภัยทางถนน ในสถานศึกษา ร่วมกับภาคในพื้นที่

ตัวอย่างรูปแบบคำสั่งของสถานศึกษา

กิจกรรมที่ 3 สร้างพลังแห่งการทำงานเป็นทีม (Empowerment of teamwork)

พัฒนาคุณภาพการทำงาน ทำความเข้าใจสถานการณ์ปัญหาการบาดเจ็บและเสียชีวิตในกลุ่มเด็กและเยาวชนอย่างลึกซึ้ง ในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ในการกำกับดูแล ได้แก่ คณบดุค ผู้ปกครอง สารานุสุข ตำรวจ ท้องถิ่น และภาคส่วนอื่น ๆ ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา ร่วมกันออกแบบแผนงาน ทิศทางการแก้ไขปัญหาร่วมกัน พัฒนา Action Plan ก้าวต่อไป กลางน้ำ ปลายน้ำ และบริหารจัดการบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน

- คณบดุกรรมการด้านความปลอดภัยทางถนนในเด็กและเยาวชน ภายใต้ ศปด.จังหวัด
- คณบดุทำงานในระดับอำเภอ หรือคณบดุทำงาน D-RTI
- คณบดุทำงานด้านความปลอดภัยทางถนนในสถานศึกษา ร่วมกับภาครัฐพื้นที่

กิจกรรมที่ 4 สร้างมาตรการที่มีพลังแห่งการเปลี่ยนแปลง (Powerful measures)

โดยการกำหนดมาตรการที่มีพลังเพื่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน ตัวอย่างเช่น การปรับสภาพแวดล้อม หน้าสถานศึกษาและรอบ ๆ สถานศึกษาให้ปลอดภัย เช่น ทางบ้านลาย ทางเดินถนน ทิศทางการล่องเส้นทาง หมู่บ้าน ภัย การกำหนดบทลงโทษกรณีทำผิดกฎหมายโดยร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ การกำหนดให้ผู้มีใบอนุญาตขับขี่เท่านั้น ที่ขับรถจักรยานยนต์มาโรงเรียนได้ การกำหนดอายุผู้ขับขี่จักรยานยนต์มาโรงเรียน เป็นต้น รวมถึงมาตรการอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาและความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ โดยเน้นให้เยาวชนเข้าถึงรถจักรยานยนต์ได้บ่อยลงหรือยืดอายุการเข้าถึง

กิจกรรมที่ 5 พัฒนาทักษะชีวิตเด็กวัสดุนิรภัย

(Life skills and Traffic vaccinations)

พัฒนาความรอบรู้ในการใช้รถใช้ถนนของเด็กและเยาวชน การฝึกอบรมให้ความรู้ “ทักษะคิด การเอาชีวิตรอดจากภัยบนท้องถนน” เป็นการฝึกทักษะชีวิตเพื่อความปลอดภัยทางถนน ประกอบด้วย 6 โมดูล ได้แก่

- 1) การจัดการความเสี่ยงในการใช้รถใช้ถนนเบื้องต้น (Road User Risk Management)
- 2) สมรรถนะ, ข้อจำกัดและการประมวลผลของมนุษย์ (Human Performance, Limitations and Human Information Processing)
- 3) ทักษะความตระหนักรู้ในสถานการณ์ (Situation Awareness)
- 4) ทักษะการตัดสินใจ (Decision Making)
- 5) ทัศนคติอันตราย (Hazardous Attitude)
- 6) การจัดการความเครียด/ความเหนื่อยล้า (Stress and Fatigue Management)

กิจกรรมที่ 6 การติดตามประเมินผล วิเคราะห์ข้อมูล สะท้อนกลับ (Evaluation and Feedback)

การติดตามประเมินผลการทำงาน ก้าวเชิงผลผลิตและผลลัพธ์ เช่น ร้อยละของนักเรียนที่ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ การประเมินผลสัมฤทธิ์ ของการจัดการเรียนรู้ มาตรการที่ดำเนินการ วัตถุการสอนหน่วยนิรภัย จำนวนเยาวชนที่มีใบอนุญาตขับขี่เพิ่มขึ้น จำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตลดลงหรือเพิ่มขึ้น รวมถึงประเมินความคุ้มค่า ในกระบวนการทำงาน

ตัวอย่าง

Action Plan ระดับจังหวัด/อำเภอ/สถานศึกษา

กิจกรรม
ต้นน้ำ

กิจกรรม
กลางน้ำ

กิจกรรม
ปลายน้ำ

- จัดประชุมระดับจังหวัด หรือคณะกรรมการเด็กและเยาวชนฯ ภายใต้ ศปด.จังหวัด เพื่อพัฒนาแผนงาน เป้าหมายของจังหวัด และพัฒนา Core team
- จัดประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาแผนงานในอำเภอนำร่อง (Workshop) ร่วมกับคณะกรรมการดำเนินการอำเภอนำร่อง (Core team) ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาแผนงานกิจกรรม (Action Plan)
- ฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาศักยภาพทีมวิทยากร/ครุ “วัสดุชีวนิจาระ” เพื่อให้เกิดการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จำนวน 30 - 50 คน และจัดทำสำเนียบรายชื่อวิทยากรประจำจังหวัด/อำเภอ
- สนับสนุน จัดหางบประมาณให้แก่ อำเภอนำร่อง สถานศึกษา เพื่อใช้จ่ายในการจัดอบรมการเรียนรู้ความปลอดภัยทางถนนแก่เด็กและเยาวชนในสถานศึกษา

- จัดการเรียนรู้ความปลอดภัยทางถนน นิทรรศน์ชีวนิจาระ โดยครุวิทยากรที่ได้รับการอบรมตามหลักสูตร
- สถานศึกษาจัดตั้งคณะกรรมการและคณะกรรมการดำเนินการความปลอดภัยของสถานศึกษา
- สนับสนุน ผลักดันให้สถานศึกษาดำเนินกิจกรรม TSY Program ในสถานศึกษา 20%
- ผู้บริหารจังหวัดและคณะกรรมการดำเนินการระดับจังหวัด (Core team) ลงพื้นที่ตรวจสอบและประเมินผล ติดตามการทำงานของอำเภอ และสถานศึกษา
- โรงเรียนและสถานศึกษา จัดตั้ง “ชุมนุมวัสดุชีวนิจาระ” ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมออกแบบกิจกรรมนวัตกรรมต่าง ๆ
- โรงเรียนมีมาตรการในการแก้ไขปัญหา เช่น กิจกรรมการส่งเสริมการสวมหมวกนิรภัย กิจกรรมส่งเสริมการมีใบอนุญาตขับขี่ การส่งเสริม 15 ปี ไม่ขับขี่ จยย. กิจกรรมรถโรงเรียนปลอดภัย (School Bus) กิจกรรมหน้าโรงเรียนปลอดภัย (School Zone)
- ให้ความรู้และสร้างความเข้าใจในกลุ่มผู้ปกครองในวันเปิดเทอม และสร้างมาตรฐานการร่วมกัน

- ติดตามโดยการตรวจสอบและประเมินผล ของหน่วยงานและอำเภอนำร่อง และสถานศึกษา เป็นระยะ
- จัดกิจกรรมแสดงผลงานของหน่วยงานและอำเภอนำร่อง นวัตกรรม และกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มอบโล่และใบประกาศเกียรติคุณ
- จัดประชุมสรุปผลการดำเนินงาน พัฒนาแผนงานในระยะต่อไป

เมื่ออ่านจบถึงบรรทัดนี้... ท่านจะพบว่า เป็นการทำงานที่เราทำกันอยู่ทุกวัน แต่เมื่อบาധมาโดยตลอด ท่านอาจจะไม่ได้เน้นกระบวนการในการให้ครอบครัวทั้งตัวน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ และมักจะวัดเพียงผลลัพธ์ โดยอาจไม่ได้มองถึงผลลัพธ์ที่ห้องการให้เกิดขึ้น ดังนั้น TSY Program ไม่ใช่สิ่งใหม่ เพียงเป็นการพัฒนาไปบน ให้เน้นกระบวนการทำงานที่ครอบคลุม นำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้ชัดเจนขึ้น

เป้าหมายเป็นเพียงสิ่งที่คาดหวัง เราควรภูมิใจผลงานของเรา แม้เพียงลดการตายเด็กไทยลงได้แค่เพียง 1 คน ก็คุ้มค่าที่ได้ลงมือทำด้วยมือก้าวเอง